

VEERTIG JAAR GELEDEN

Dat ere-schepen Georges Paroz een fervent verdediger is van Heist en haar belangen is voor ons geen geheim. Ingevolge een aantal gesprekken met hem besloot hij eens " een en ander neer te pennen " voor ons tijdschrift.

AAN DE VRIENDEN VAN HEYST LEEFT

Beste lezer,

Hetgeen hier volgt heb ik niet geschreven om mijn persoon, als oud-schepen, in een mooi daglicht te stellen, maar wel om U eens een overzicht te geven wat in een periode van 1947 tot 1967 in Heist-Duinbergen werd verwezenlijkt. Dit Niettegenstaande een kleine gemeentekas, maar wel met veel geduld en vooral veel wilskracht.

-Maar eerst een voorwoord.

Gedurende de oorlog, in 1943, werd ik samen met enkele andere Heistenaars door de Duitsers aangehouden.

Na een verblijf in de gevangenissen van Brugge, St-Gillis, en Essen kwamen wij terecht in het concentratiekamp van Esterwegen, gelegen in het noord-westen van Duitsland.

Daar werden wij samengebracht in barak 8.

Dit waren barakken voorzien voor 50 man...maar daar werden wij samengehokt met meer dan 150 personen.

In het achterdeel van de barak waren de triestige sanitaire installaties. Ervoor stonden de ijzeren bedden, met strozak, opgesteld.

Het waren bedden van 1m breed waar wij met 3 moesten in slapen.

Ik sliep er tussen Frans en Victor Van Hooren uit Blankenberge, doch jammer genoeg is géén van beiden teruggekomen...

Bij dage verbleven wij in het voorgedeelte van de barak, volledig afgezonderd van de buitenwereld, en zonder nieuws.

Wij zaten onder zware bewaking, hadden koud en geweldige honger.

Wij zaten ons ook hulpeloos te vervelen. Er kwam geen einde aan deze lange bange dagen.

Jean de Gheldere en ik zochten mekaar op, en zo konden wij dan uren praten

over ons gezin ,onze jeugd en vooral over onze geliefde badstad Heist-Duinbergen.

Op n'dag zegde Jean mij plots " Georges,zoudt U bereid zijn,als wij het geluk hebben om terug in Heist te geraken,om samen op een lijst te komen om zo de belangen van Heist-Duinbergen te behartigen?". Die vraag kwam zo plotseling,ik was geen politieker en kon geen antwoord geven.Enkele dagen later herhaalde Jean zijn vraag...en ik antwoorde " AKKOORD "

Hij nam mijn hand vast en zei " Merci,Georges".

Die koude handgreep van twee uitgemergelde handen was de bevestiging van een blijvende vriendschap en ook van een wederzijds vertrouwen, maar vooral de verzekering dat wij ons later voor Heist ons zouden inspannen,ons best zouden doen.En wij kwamen in Mei 1945 terug. In 1946 behaalde de C.V.P.-lijst de overwinning.

Jean-Baptiste de Gheldere werd per 1 januari 1947 Burgemeester en op zijn voorstel werd ik schepen verkozen,en kreeg de bevoegdheid van openbare werken.

SCHEPEN VAN OPENBARE WERKEN.

Ik heb zo het vermoeden dat eigenlijk niet veel mensen in Heist weten wat voor de fusie de taak van schepen van openbare werken was.

Welnu,ik was verantwoordelijk voor het onderhoud van de gemeentelijke gebouwen, stond in voor de bouwaanvragen en de urbanisatie.

Men had mij ook het beleid van de brandweer,de avondschool,de openbare verlichting,de riolering,het stadswater,de beplantingen, de reinigingsdienst,het onderhoud van het kerkhof en vooral het onderhoud en de netheid van de openbare wegenis,toevertrouwd.

De stranduitbating stond dan ook nog onder mijn beheer.

Van meet af aan heb ik gezorgd dat ik het gemeentepersoneel goed in handen had,en al zeg ik het zelf,samen hebben wij wonderen verricht. Stel U voor...het was kort na de oorlog..overal puin en verwaarlozing. Eerste punt:opruiemen,nethouden,en dan beginnen met iets nieuws.

En dan...aanleggen van het natuurpark 58 in Duinbergen.

In Heist de verwoeste duinen omtoveren tot een mooi park,het directeur generaal Willemspark genaamd.

Dit omdat deze hoge ambtenaar van het Ministerie van Openbare Werken ons krachtig geholpen heeft,ondermeer voor het ontmijnen en wegwerken van de bunkers,maar ook met de beplanting,het aanleggen van de paden,

en de realisatie van twee aantrekkelijke vijvers.
Samen met de heer Deketelaere, voorzitter van de tennis, werden
nieuwe tennisbanen aangelegd en werd gezorgd voor een nieuwe chalet.
Na de verwoesting door brand van ons kursaal, werd het Heldenplein
verwezenlijkt. Het vissershuldeplein (vroeger Iweinsplein of beter
gekend als de putjes) werd omgetoverd tot een gezellig pleintje.
Schepen De Corte en Henri De Jaegher waren de bemiddelaars voor het
vissershuldemonument.

De ontwerpen volgden aan de lopende band.

-Heraanleg Square Albert.

-Realisatie van het mooie plein aan de Duinresidence.

-Een nieuw kerkhof.

-Een nieuwe gemeentebergplaats met een atelier.

-Een parking aan de zuidkant van de kerk in Duinbergen.

-Een prachtig sportkompleks.

De hoofdvogel was wel het verleggen van het spoor en de bouw van een
nieuw station, waardoor Heist een prachtige doortocht kreeg.

Een gans nieuw stationskwartier met aangepaste wegenis rees uit
de grond. Denken we maar aan het verleggen van de Noordstraat, de
Steenstraat en de Onderwijsstraat.

Voeg daarbij de Zuidstraat, Peter Benoitlaan, Emanuel Hielstraat....

Alle straten, vooral in Duinbergen, werden hersteld.

Maar er werd ook gezorgd voor de volkswoningbouw, eerst met de uit-
breiding van de tuinwijk aan de Knokkestraat, dan de St-Jozefstraat en
de omliggende straten.

De ruimdienst werd gemoderniseerd, de brandweer kreeg beter
materiaal en een gemeentelijke ambulancedienst zag het daglicht.

De riolering werd aangepast, een nieuw pompgemaal langs de Evendijk.
Dank zij onze waterwinning in Duinbergen kon er steeds genoeg water
gepompt worden ten alle tijde. In Duinbergen werd ook een zuiverings-
station in gebruik genomen.

Gezien mijn bijzondere inspanning heeft de stad Heist van de bouwer
van het complex Laguna-Beach gratis de Humorhall als gemeentelijk
bezit bekomen.

Het ontwerp van de zaal Ravelingen lag bij mijn vertrek als schepen
gereed.

Al deze punten geef ik vluchtig op... zij hebben mij wel veel tijd
en moeite gekost .

Maar het resultaat was er ook.

De ontzanding was mij steeds een groot zorgenkind, en daarbij ook de storm van 1953. Maar gelukkig dat dit alles voorbij is. Geen zorgen meer voor zandtekort...integendeel wij hebben er nu teveel. Moest ik nu opnieuw schepen worden, wat zou mijn opdracht zijn?? Eerst en vooral zorgen voor méér netheid van strand, zeedijk en de straten. De beplanting is een aantrekking voor een badplaats. Ik zou ook blijven hameren voor twee punten die voor Heist dringend een oplossing vragen.

Het beloofde jachthaventje moet er komen.

Het Ministerie heeft dit sinds 1971 op haar programma staan, dit haventje en een gezonde, verzorgde bufferzone, moeten Heist West nieuw bloed geven, men mag niet bij de pakken blijven zitten, men moet aandringen, aankloppen, gestadig.

Weet ge dat wij voor het verplaatsen van het treinspoor tussen 1947 en 1952 méér dan 30 maal naar Brussel zijn gereden de Gheldere en ik? Voeg daarbij de honderden telefoons en de kilos brieven.

Dit moet nu ook.

In afwachting van het haventje moet er een onderzeese dam aangelegd worden parallel met de zeedijk, dit om de verzanding van Heist-West af te remmen en tegen te gaan. En ondertussen blijven voortwerken, aandringen voor meer zuivering van het afvloeiend Scheldewater, zoniet zal Knokke-Heist Oost bezoedeld worden tot en met.

Verder zou ik in Heist aandringen voor het terug openstellen van de Vlamingstraat, die dode straat, vroeger de ziel van Heist, waar elk jaar weer opnieuw winkels gesloten worden. Breng daar eenrichtingsverkeer in, met beperkte snelheid, dit is de oplossing.

Wat Duinbergen betreft, die vuile put kan zo niet blijven, er moet een oplossing gezocht en gevonden worden.

Samen met de vlaamse gemeenschap moet er geld vrijgemaakt worden, men kan al de winkels en garages aankopen, men kan terug opvullen en een mooi park of tennisvelden aanleggen...om aldus van Duinbergen de mooie badplaats van vroeger te maken.

En aan de mensen van Heist wou ik vragen:

Help zelf Uw stadsbestuur, zorg voor nette voetpaden, greppels en tuintjes, Verzorgde gevels en smaakvolle (goed verlichte) etalages trekken volk aan. Breng ook van Juni tot September aan Uw huis een bloembak aan. Aan ieder huis in Heist een bloempje, dat moet onze

leuze zijn.

Wij hebben in Heist een bloeiende visserij die onze neringdoenders helpen rechthouden, maar wij hebben ook een krachtige bevolking die niet bij de pakken mag blijven zitten.

LEVE HEIST.

G.Parez.

Ere-Schepen van Heist.



Inhuldiging van het spoor. Minister Seghers en schepen Parez in een gemoedelijk gesprek.